

עין משפט
נר מצוה

סב.

האשה שהיא עושה פרק תשיעי נדה

מסורת הש"ס

(א) צערן ערך חלק ג' האריך
צפי' זה עיי"ש וע"ע צערן
לעם א[ן, (ב) ונפיקא לקמן
קא. פרש"י ד"ה שהחמיט
הסערות, (ג) וזמנים א[ה:
סנדרין מט', (ד) שבת א'
עיי"ש, (ה) שם עיי"ש, (ו) זל'
והחמיט, (ז) ע"ז יד. שבת א',
(ח) שבת א', (ט) חסר כאן
בחסר ארוך של ברזל כמו
שפי' שבת קא. וע' כאן במ"ל,
(י) ע' כרז ב', (כ) שייך
למנחם.

הגהות הב"ח

(א) תד"ה שהרי וכו'
במתניתין דקמי:

לעזי רש"י

שבו"ן. סבון.

מזמור רע"ה

[illegible]

תום' הרא"ש

[illegible]

קמויאל ואשג. מפרש בגמ': הטבילו.
קודם שהעבירן עליו: הרי זה לזכ.
דלמי הוא דם הוא עבר: שדיסה.
נשתנה מאדמימותו: לעיסם גריסין
של פול חלוקם נפש. שנחלק האוכל
מן הקליפה לועסה לגריסם הפול
ומעבירו על הכתם: לכפרם. לשפף:
ששגשג פעמים. בין שמי דיו כדו
כיצום בגדים שפול דיו עם דרו
ומשפסף ומוליך ומציא: כסדרן.
כדרך שגמיון כאן: לא עשה ולא
כלום. לא לבדוק ולא לבטל:
גב' כריתא. גפריתא. הסיפוי
עליהן. לענין שביצית הרביצין: עיקר.
שורש שגמיון חי. וגפרית קרקע צלמא
הוא: רמאל ודרולא א: לפון. שבין
צבעו": שגאן ועבר טהרוסיו טהורות.
דאם איתא דדס הוא בהעברה
קמייחא הוא עבר: סכוסם. העברת
סממנין: שהרי הקפיד עליו. כשחור
וההעבירן גילה דעמו שמקפיד עליו
בספק דס: ועבר. על ידי העברה זו
וועשה צו מעשה דס שכן דרך דס
לעבור על ידי שצעת הסממנים:
ממדי

לה ברמזא דפרולא: המ
שבעה סמנין ולא עבר צ
מעבר אלא יהעביר עליו ש
מהרותיו טמאות שאם העביר
עליו שבעה סמנין ולא עבר
שנו אלא המהרות שנעשו
שנעשו אחר תכבוסת שניד

שאינו נשרם בארץ: **תרי** גוויי א
חול כדמשי במסקנא גבי אהל וי' א
צבע. אין לפרש הרי זה ודאי צבע כר
מכבוסת שניה טמאות הלא כיון שלא
נלא שמה צלוע ממחיתין דהרי זה א
לא שצילוי נמי על כן צריך לפרש א
הכא איכא ספק ספקא מלמד טעמא
מטהריין אפילו למפרע אבל טעמא
וזהבא אבל למפרע טמא מדרבנן הו
סופו לנאת ע"ו' סממין נחבטל אצי
מטהריין ליה אי לאו טעמא דבטול מ
לא עברה האי דם מהיכא אחא דעל
ספק ספקא ומשום הכי פריך מינה
צטול וספק ספקא וי' ליה דכשנש
ועוד יא לומר הרי זה צבע צביעות
לריש לקיש ומיהא

צפון צבע נמי מעבר. וא"ת ומה
אחכבות שיה ומהי טעמ
ווליכא למימר דקפידא לא מהני אלא
מסיק רב פפא יכול ללאת והקפיד על
פריך רבי יוחנן לריש לקיש אמאי טה
שניה דיותה רחא לאשמועינן
נמי קאי והוה מצי למפריך
העביר ע"י ששה סמנין ו"א עב
קא משמע לן והא פשיטא
משום השביעי לא יעבור קא משמע
שנאן צבע נמי עובר דאי לאו הכי א
ספקא כדפרישית במתניתין: **שחר**
דלאחר כבשות ו"ל הכוס ו"ל קפיד
במתכות: **שחר** קפיד ע"י ופשיט
דנקט ועבר דאז קפידמו קפידא הוא

אג דאמירינ בגמ' דמעביר עליו ד' סממין ומבט
קפיד עליו עוד. אבל טהרות דקודם לכן טמאות
בלוע כל כך שאינו סופו לעבור ע"י סממין ה'
היה דם נדה ודאי לא היו טמאות מדאורייתא
ת מדאורייתא שהרי נטמא הבגד מתחלה כשנפל

קמוניא ואש'לג^א המבילו ועשה על גביו מהרות
העביר עליו שבעה סמנין ולא עבר הרי
זה צבע המהרות מהירות ואינו צריך להמביל
עבר או שדיהה הרי זה כתם והמהרות
טמאות וצריך להמביל^ב איזהו רוק תפל כל
שלא מעם כלום מי גריסין לעיסת גריסין של
פול^ג חלוקת נפש מי גרלים^ד שהחמיצו וצריך
לכסכם שלש פעמים לכל אחד ואחד
^ההעבירן שלא כסדרן או שהעביר שבעה
סמנין כאחת לא עשה ולא כלום: (גמ' תנא
^ונחר אלכסנדרית ולא נחר אנמפמטית: בורית:
אמר רב יהודה זה אהלא והתניא הבורית
והאהל אלא מאי בורית כבריתא ורמינהי
^זהוסיפו עליהן הלביצין והלענונין הבורית
והאהל ואי בורית כבריתא מי אית ליה
שביעית^ח והתנן^ט זה הכלל כל שיש לו
עיקר יש לו שביעית וכל שאין לו עיקר אין לו
שביעית אלא מאי בורית אהלא והתניא
הבורית והאהל תרי גווני אהלא: קמוניא:
אמר רב יהודה שלוק דויג: ואש'לג: ^יאמר
שמואל שאלתינהו לנחותי ימא ואמרו אש'לג
שמיא ומשחכם ביני נכבי מרגניתא ומפסי

וְעָשָׂה [כו]: תנו רבנן העביר עליו ועבר טהרותיו טמאות צפון צבע נמי ה' סמוך ולא עבר העביר עליו צפון ועבר ביעי מתחילה שוא עבר תניא איך ה' העביר נאן ועבר טהרותיו טהרות א"ר זירא ולא ין תכנסת ראשונה לשניה אבל טהרות טהרותיו טמאות שהרי הקפיד עליו ועבר אמר

י. תימה לספרים דגרסי בשבת (ס) והמלא הזורית
 ו' ליה להש"ס ללא הוו מרי גוויי חול לכבוס: (י) **המבי**
 ש בקוונטרס בפרק ארבע מימות (מסדירין קד מט): **לס**
 מתחלה ב' סממנים ודאי אכע הוא ועוד כי פריך לקמן
 מאי פירכא היא הרי היא ודאי אכע ואין כאן סומאמה
 א"כ ספק אכע כלומר י"י לנו לחלות ואכע ואכ"פ (דפעתמ
 יבטול דשמה אכע הוא כיון דלא עבר אלא סמני' לנפשי
 ויול לחוד לא מהני דגבי ש' נדה דקאמר מעביר עליו
 הקפיד שסבור שיכול ללאת ע"י ו' סממנין ואכתי לא בט
 ו' כיון דאיכא ספק ספקא ונבטול טהור אף מדרגין למפרסי
 דריגולות לנא דם מגופה כדאמרין בפרק קמא (נעל קד
 ו' בלא טעמא דנבטול לא מטהרין ליה מטעם ספק ספקא
 דבטול אכע' ידכול ללאת ע"י לא דחא נאפון ואם אמר
 הבעד נאפון אכע' כדאמר ש' ביה לא נאבטול ויבטול
 ועלמא ומאבטול ויה נאטקר לטעם דספק ספקא וישמא
 ירוש ראשון נראה עיקר דלשון אכע לא משמע צביעות

ד וְהָא הַקְפִּיד עָלָיו כִּיּוֹן שֶׁהַעֲבִיר כָּפוֹן אַחֵר שֶׁעָמַד סָמְנוּ מִי קֹאמְרִינִי לְקַמֵּן שְׁנָאן וְעַבֵּר דְּטִירוֹת שֶׁנִּעְשׂוּ אַחֵר מִי עוֹבֵר בּוֹ? סָמְמִינִי שְׁמַעְבִּירִין בָּקָל אֲבָל כָּפוֹן שֶׁמַּעֲבִיר עַל הַעֲבִיר הַכֵּל טֹמָא אַע"פ שֶׁאֵין יָכוֹל לֵנָחַל אֲלָה ע"י הַדַּחֵק וְהִיא כִּי לֹא עֵבֵר ע"י ו' סָמְנִי הָא יָכוֹל לֵנָחַל ע"י כָּפוֹן וְיֵל ד' קֹאמְרִינִי טִירוֹת וְטִירוֹת דִּלְהַר בְּכַסְנוֹס כִּלְשֹׁנוֹהִי כִּדְלֹמָר רִימָא דְּכַסְנוֹר דְּקִמְנִי שְׁנָאן וְעַבֵּר טִירוֹתֵינוּ טִירוֹתֵינוּ וְעוֹבֵר עָלָיו צִפּוֹן וְעַבֵּר בּוֹ. מִימָה פִּשְׁטִיטָא וְהֵלָא אִינוּ מוֹזֵמִין שֶׁהָא לֹא סָגִי יֵשׁ לִזְמוֹר דֹּאשְׁמוּעִין דֹּאע"ג דֵּלָא עֵבֵר כִּלְשֹׁנוֹהִי יֵשׁ לְחַמְרִי דְּשִׁמָּא בְּצִבְעִי אִם הַעֲבִיר קוֹדֵם הַכָּפוֹן הִיא טִירוֹת אִפִּילוּ לְמַעַר הָא לִיבָא הֵכָּא סָפֵק סָפֵקָא וְיִהְיֶה יִפְדִּי עָלָיו. וְאִת' א) אֲמַתְנִי דְקַתְנִי הִרִי זֶה זָבַע מ"מ כֶּשֶׁר אִינוּ אֲלָה לִלְבוֹן וְאִת' מ"מ כִּשְׂכַסְנוֹ יִטְמָא הַבָּגַד שִׁילָא וְאִת' מֵה כִּרְךָ לִזְמוֹר וְעַבֵּר וְכִי מִימָא מֵשׁוֹס דְּנִפְלַט וְטִירוֹת הִוְעִילָה מִחֻשְׁבָּהּ שֶׁעַבֵּר וּמֵשׁוֹס הִי נִמִּי קַתְנִי בְּתַמְתִּינִי

י"מ לטהרות ולדאחז תכבוסת דכין
לא ביטלו עדיין. ודוקא מדרבנן אבל
דוקא שביטולו הוא דמטהרין משום
מדרבנן אבל אם לא שביטולו דאם
היה הלח איה לטהר מטעם אריבא

שיטבול שמאות דכין שהקפיד עליה
הראשונים. ותימה אמאי קתני מתיני
נהג בו מנהג דם ויהא טמא עד
איה טפי שלא יעבור דאז יהיו טהור

ב' א מ"פ מהל' מטמא
 משכב ומושב הלכה יג:
 ב' ב מ"פ מהל' איסורי
 ביאה הל' לח סמך לאזין
 קיף וסמך עשין רמג:
 ב' ג מ"פ שם הל' לו:
 ל' ד ה' מ"פ מהל'
 מטמא משכב ומושב
 הלכה יד:

תום' הרא"ש (המשך)

[illegible][illegible]

מה שלא עבר בז' סמנין
עליו להעבירו בז' סמנין
ביר הכתם דאדרבה נחא
ועבר אבל לא עבר לא